

זוקפים אותה עם שם יהו"ה בחתפלהם, או במצוות של התורה (שליהם), היא צוותת עליהם, נתנייה יהו"ה בקי' לא אוכל קום, שהסמכה שלה היא בשפי ורעות, שכן חסד ובוראה, והעמידה שלה בשתי שוקים, שם נצח ויהוד, והזקיפות שלה בגוף, שהוא העמוד האמצעי, שמנו יהו"ה, ומשים רק כל הזוקף זוקף בשם, והיחוד שלה עם צדיק, ומשים אלו שלא יכולה לעמוד עפיהם בתפלה, ואין לה טמייה ולא זקיפה עפיהם בಗאות, מתעצצת זקיפה עפיהם בגאות, ובגללו ויתעצב אל לפו, ולמה

כל זה לאמו ולא לאביו? אלא זהו סוד עליון, מצוות עשה הן מימין, שם חכמה, כמו שבארוהו בעלי המשנה, כמו לחתכים יקרים, ומצוות לא תעשה הן ממשمال, שם האם העילוגה, שם אדני"י שמעה, אדני"י סילחה, אדני"י הקשيبة ועשה אל תפאר, ביום הफורים, וכשהלא חזרים בתשובה אותן שעוברים על לא מעשה שם ממשمال, נאמר עליהם וכן בסיל תוגת אמר, משום שם האם לשIMAL, ולהלב הוא לשIMAL, (וסוד הדבר) ומשים זה ויתעצב אל לפו.

שתו הויו"ת הנ', לימין ולשמאל, כמו זה: יהה"ו יהה"ה, י' לימין, וכו' יהה"ה בחכמה יסד הארץ, הארץ, האב עם הפת, ה' עלאה עם בראש דאייה ר', תפליין עם הבן שהוא ר', תפליין על ראשו. והוא שבחות ובנורע עז, אלו תפליין של ראש, שבקל מקומ שאות ה' על ר', היא אם. וזה הסוד של קרבן עולה וינרד, שעולה ה' אל י', ווירחת ה' אל

רלהוז), אהיה צוותת עליהו, נתני יי' בידי לא אוכל קום (אייה אי). דסמיכו דיליה איהו בתרעין דרוועין דאיינו חסיד וגבורה, ועמידה דיליה בתרעין שוקין דאיינו נצח ויהוד, וזקיפר דיליה בגופא דאייה עמודא דאמצעיתא, יהו"ה שמייה, יגין דא כל הזוקף זוקף בשם, ויחודה דיליה בצדיק, ובгин אלין דלא יכולת למיקם בהון באלוותא, ולית לה סמיכו ולא זקיפר בהון בגולותא, אתעכית בהון, ור' אמליה בן חכם ישמה אב, יבן פסיל תוגת דמליה (משל י'). ובעגינה ויתעצב אל לפו (בראשית ו').

ואמאי פיליה האי לאמיה ולא לאביה. אלא דא ר' עלה איהו, פקידין דעתשה אינון מימינא דטמן חכמה, כמה דאוקמו מהאי מתניתין הרוצה להחכמים יקרים, ופקודין דלא מעשה אינון ממשמאלא דטמן אימא עלה, דבhone אדני"י שמעה אדני"י סילחה אדני"י הקשيبة ועשה אל תפאר (דריאל ט יט). ביום הփוריים, וכך לא חזרין בתויבתא אינון דערין על לא מעשה דאינו ממשמאלא, אמר עלייהו (משל י') ובן פסיל תוגת אמר, בGIN דטמן אימא לשמאלא, ולבא איהו לשמאלא, (ירא רמליה) ובגין דא ויתעצב אל לפו.

ותרעין הויו"ת אינון לימינא ולשמאלא, בגונא דאייה"ו יהה"ה, י' לימינא וביה יהו"ה בחכמה יסד הארץ (שם ג'יט), אב עם ברפא, ה' עלאה עם בראש דאייה ר', תפליין על רישיה, הרא הוא דכתיב (ישעה סב'ח) ובזורי עז אלו תפליין דרישא, דבל אתר דאת ה' על ר' איהי אימא.

ורא ר' דקרבן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי י', ונחתת ה' לגבי ר', ואם לאו האי

ו', ואמ לא הַנּוּיָה יְהֹה'וּ הַזֶּוּ שְׁגָרְמָזָה בְּכִתּוֹב קָזָה, כי אם בזאת יתהלך ה' מתחלל ה' שבל ר' ידוע אוטי, לא והוא יודעים בני אדם קרבן עולה וירוד, שפשלא היה אדם מקריב אתאות ה' עם י', וה' עם ר', ומאי עולה וירוד, מי היה יודע מי היא ה' שהיא הבת שיש לו להעלotta אל האב, וה' שהיא האם להוריד אותו אל הפן? אלא בגלל בהויה ה' הוא שהיא יהה', שה' שהיא על ר' היא האם העליונה, ובה נשמע ה' מחתוננה, שהיא מחת י', שהיא הבת, וזה סוד קרבן, שאריך להעלות ה' לי, ולהוריד ה' אל ר'.

יו"ה, י' הוי לימין, חכמה, ר' תורה שבחבב, מימינו אש דת למו, והוא שאומרים מה הפן שגמיש ממך האב. ה' עליזה לשמאלו, ומשם נתנה תורה שבעל פה, שהיא ה' מחתוננה.

אשריהם ישראאל שיודעים סודות עליונים בהויה', שבhem עולים וירודים בהבלים של פיהם, וירודים אותם החילות בהם כראוי, שפשהדים מעלה את שכינתו בתפלתו, הקירוש ברוך הוא יורד עליו. זהו שפטוב בכל המקומות אשר אזכיר אתשמי אבא אליך וברכתיך. אשריהם ישראאל שם רגלי השכינה לעמד עמה בין בוניה בין בצרה, שבשםם בדין ביום הדין, שהוא ראש השנה, היא עומדת עליהם לדינו שמעמידים אותה בתפלתם, שעיליהם נאמר בחתולך מנחה אמר, בשכבך תשמר לך, והקיצות היא תשיחך. שבקל מקום שעומדים ישראאל בכל מצוה וממצוה

הויה יהה'ו, דאטרטמייז בהאי קרא (ירמיה ט כ) כי אם בזאת יתהלך ה' מתחלל ה' שבל ר' ידוע אוטי, לא הו ידעין בני נשא קרבן עולה וירוד, דבר לא הוה בר נש קרביב את ה' ידע Mai ניהי ה' דאייה ברא, ויה' דאייה אימא לסלקא לה לגבי אבא, ויה' דאייה אימא לנחתא לה לגבי ברא, אלא בגין האי הויה דאייה יהה'ו, דה' דאייה על ר' איה אימא עלאה, ובה אשפטמע ה' תפאה דאייה תחות י' דאייה ברא, ורק ר' דרבנן, דצרייך לסלקא ה' לגבי י', ולנחתא ה' לגבי ר'.

יוזח'ה י' איהו לימינא חכמה, ר' תורה שבחבב, מימינו אש דת למ' (דברים לג כ). ויה' איהו דאמירין מוח הפן דאתמשך ממוח האב, ה' עלאה לשמאלו, ומפתח אתייה בית אוריתא שבעל פה, דאייה ה' תפאה.

ובאין איןון ישראאל דידען ר' ר' עלאין בהויה', דבhone סלקין צלותין בהבלים דפומהון, ונחתין איןון חילין בהון פדקא יאות, דבר בר נש סליק שכינמה באצלותיה, קוישא בריך הוא נחית עלייה, הדא הוא דכתיב (שמות כד) בכל המקומות אשר אזכיר אתשמי אבא אליך וברכתיך, זכאיין איןון ישראאל דאיןון רגlin לשבינטה, למקם עמה בין בריווח בין בעאקו, דבר אנון בדינא (ז' לה ע' ביום אדיינא דידיינא דאייה ראש השנה, איה קמת עמהון לדינא, דקיעמין לה באצלותהון, דעליהו אתרמר (משל ו כ) בחתולך פנחה אותך, בשכבר תשמור לך, והקיצות היא תשיחך, דבר כל אמר דקיעמין ישראאל בכל פקודא ופקודא לשביבנתא, איה קיימת בגינויו בכל דוחק ואערא, בין